

Sygn. akt: I Co 1025/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wencka
-----------------	-----------------------------

Protokolant:	Kamila Sowa
--------------	--------------------

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2014 r. w Bielsku Podlaskim na rozprawie

sprawy z wniosku (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

z udziałem S. O.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego

postanawia:

I. Oddalić wniosek.

II. Stwierdzić, że zainteresowani we własnym zakresie ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt I Co 1025/14

UZASADNIENIE

Wierzyciel (...)Spółka Akcyjna z siedzibą w G.wniósł o ponowne wydanie tytułu wykonawczego– bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...)wystawionego w dniu 16 maja 2014 roku przeciwko dłużnikowi S. O.zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności w sprawie I(...)- w miejsce utraconego. Podnosił, iż wierzyciel chciał bez zbędnej zwłoki złożyć wniosek egzekucyjny do Komornika celem wszczęcia egzekucji komorniczej. Pomimo usilnych poszukiwań oraz zawiadomienia pracowników Działu Windykacji Prawnej, który zajmuje się obsługą umów na etapie postępowania sądowego i egzekucyjnego o zagubieniu dokumentacji, przedmiotowego tytułu nie udało się odnaleźć. Dłużnik do dnia dzisiejszego nie uregulował zobowiązania wobec (...) Banku (...) S.A.

Dłużnik nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Sąd Rejonowy w B.na mocy postanowienia z dnia 29 maja 2014 roku w sprawie o sygn. akt (...)nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)wystawionemu przez wierzyciela (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną w G.w dniu 16 maja 2014 roku, przeciwko dłużnikowi S. O. odnośnie:

- należności głównej w kwocie 2598,00 złotych

- odsetek karnych w kwocie 120,43 złotych

- opłat w kwocie 90 złotych

oraz dalszych należnych odsetek zgodnie z bankowym tytułem egzekucyjnym do łącznej kwoty egzekucji 5196,00 złotych

oraz zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 70,08 złotych tytułem zwrotu kosztów nadania klauzuli wykonalności.

W dniu 2 czerwca 2014 roku tytuł wykonawczy wraz z postanowieniem Sądu z dnia 29 maja 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt (...) został wysłany na adres pełnomocnika wierzyciela.

Zgodnie z art. 794 kpc ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. Na ponownie wydanym tytule wykonawczym czyni się wzmiankę o wydaniu go zamiast tytułu pierwotnego. W postępowaniu tym sąd ogranicza badanie do faktu utraty tytułu wykonawczego.

Postępowanie sądowe unormowane w art. 794 kpc powinno być postrzegane – podobnie jak postępowanie klauzulowe – jako postępowanie pomocnicze wobec właściwego postępowania egzekucyjnego, ponieważ służy odtworzeniu tytułu wykonawczego, tj. podstawy egzekucji sądowej. Sąd powinien ustalić, w jakich okolicznościach nastąpiła utrata tytułu wykonawczego. Ponowne wydanie tytułu wykonawczego może mieć miejsce, jeżeli jego utrata następuje wskutek zdarzenia niezależnego od woli wierzyciela, a także jeżeli świadome wyzbycie się tytułu wykonawczego nastąpiło wskutek podjęcia wadliwego procesu decyzyjnego przez wierzyciela (np. oddał on tytuł wykonawczy dłużnikowi po otrzymaniu czeku bez pokrycia lub sfalszowanego). W doktrynie uważa się, że wniosek zasadny jest także wtedy, gdy wierzyciel posiada dokument tytułu wykonawczego, ale jest on zniszczony w stopniu uniemożliwiającym jego użycie. Wierzyciela obciąża obowiązek wykazania utraty tytułu wykonawczego. Nie odnosi się on jednak bezpośrednio do faktu utraty tytułu, ponieważ przeprowadzenie dowodu w tym zakresie byłoby w wielu wypadkach nadmiernie utrudnione lub nawet niemożliwe. Wierzyciel powinien wykazać, że zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniają utratę tytułu (np. zalanie pomieszczenia, w którym tytuł był przechowywany, czy kradzież lub zagubienie przedmiotu, w którym znajdowały się jego dokumenty). Ocena wiarygodności tego rodzaju okoliczności wskazujących pośrednio na możliwość utraty przez wierzyciela tytułu wykonawczego należy do sądu (por. postanowienie SN z dnia 16 czerwca 1967 r., I PZ 30/67, Biul. SN 1967, nr 9–10, poz. 139). W orzecznictwie wskazano, że okoliczność, iż wierzyciel nie wie, co stało się z tytułem wykonawczym, nie musi świadczyć o tym, że tytuł nie został utracony. Nieświadomość wierzyciela dotycząca tego, co się z nim stało, może być przejawem jego utraty (postanowienie SN z dnia 8 grudnia 1977 r., I CZ 132/77, OSNC 1978, nr 9, poz. 164). Wierzyciel dla wykazania utraty tytułu wykonawczego ma prawo powoływać wszelkie dostępne dowody – na takich samych zasadach jak w postępowaniu rozpoznawczym.

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zgodnie z tezą wyrażoną przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 czerwca 1973 roku (I CZ 22/73, LEX nr 7270) dowód utraty tytułu wykonawczego, stanowiącej podstawę wniosku o ponowne jego wydanie, spoczywa na wierzycielu, z tego bowiem faktu wierzyciel wywodzi swe uprawnienie do ponownego uzyskania, w zamian utraconego, tytułu wykonawczego (art. 6 k.c.). Samo tylko powołanie się wierzyciela na fakt utraty tytułu wykonawczego jest niewystarczające (art. 794 k.p.c.).

W niniejszej sprawie wierzyciel, poza twierdzeniami o utracie tytułu wykonawczego znajdującymi się w uzasadnieniu pozwu, nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie iż zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniają utratę tytułu.

Ponadto, z uwagi na nieobecność przedstawicieli wierzyciela na rozprawie w dniu 24 listopada 2014 roku, nie został przeprowadzony dowód z przesłuchania stron na potwierdzenie powyższych okoliczności. Sąd podziela pogląd Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3.10.2012 roku (ACz 1441/12, LEX nr 1223222) iż zgodnie z art. 794 k.p.c. - biorąc pod uwagę ograniczony zakres kognicji sądu w tym postępowaniu - sąd opierać się musi przede wszystkim na zeznaniach strony, która utraciła tytuł wykonawczy. Nie oznacza to w żadnym razie dowolności sądu, gdyż zeznania te są oceniane pod względem wiarygodności zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów, m. in. poprzez konfrontację z innymi znanymi faktami oraz oceniane z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 794 kpc w zw. z art. 6 kc, wniosek oddalił.